

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Calvinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

Apostolis per occasionem scriptæ fuerunt, vt omnium epistolarum Apostolicarum argumenta declarant.

CAP. XVI.

11. *Salutate eos qui sunt ex Narcissi domo, qui sunt in Domino.*

Aliquid hîc fermenti admiscere Caluinus voluit, quò & hanc quoque massæ Apostolicæ partem inficeret. Quia hic Narcissus Neronis libertus fuisse videtur Romæ agens, ansam ex eo cauillâdi arripit. Nimis indignum (inquit) esset, in tã longo catalogo Petrum præteriri, si tunc Romæ fuisset. Atqui fuisse oportet, si Romanensibus creditur. Porro si in rebus dubijs nihil melius est quàm probabilem coniecturâ sequi; nemo, qui mediocriter iudicabit, persuadetur verû fuisse quod affirmant. Nunquã enim à Paulo fuisset omis-
sus. Inepta & putida cauillatio est. Tamen si Petrum Romæ 25. annis cathedram tenuisse scribat D. Hieron., totaque Antiquitas Petrum Romæ & prædicasse & martyrium obiisse vnanimi cõsensu attestetur (ipsa testimonia alibi protulimus) non sequitur tamẽ
Petrû Romæ sedisse
In 1. Petr.
(vt ineptè nugatur Caluinus) oportere eum Romæ tunc fuisse quum hæc Paulus scriberet; quando nemini dubium esse potest, sic Petrum aliosque Apostolos certis in locis sedes suas posuisse, vt non tamẽ in illis perpetuò residerent; verùm pro Apostolatus
sui

Ecc 3

sui

sui munere sæpe atque identidem alia terrarum loca peragrarent. Porro quòd ait in *dubijs rebus nihil melius esse quàm probabilem coniecturam sequi*, verum sanè illud est. Sed nec hìc de re dubia agitur, quum soli horum temporum hæretici hac de re dubitare voluerint, remque omnium temporum consensu firmatam in dubium retiocauerint; nec coniectura, quam affert, vllam penitus probabilitatem habet, putida & infalsa collectio est. Tandem ad illa paulò post Apostoli verba, *Præter doctrinam quam vos didicistis*, scribit Theodoretus, auctor Caluino fide dignior: *Laudat Principis Apostolorum prædicationem*. Nempe quia ad Euangelicam prædicationem à Petro acceptam in illis verbis Romanos Paulus refert, eiq; firmiter & constanter in hære re pluribus verbis monet.

Vers. 17.

17. *Rogo vos, fratres, ut obseruetis eos qui dissensiones & offendicula, præter doctrinam quam vos didicistis, faciunt. Huiusmodi enim Christo Domino nostro non seruiunt, sed suo ventri, & per dulces sermones & benedictiones seducunt corda innocentium.*

Adhortatione tanto Apostolo, tamque illustri ac longa disputatione digna, omnibus etiam temporibus necessaria, epistolam hanc concludit Paulus. Caluinum hìc audire operæ precium est; primùm, ut Apostoli

Apostoli sententiam deducit; mox, ut homo impius, sui sibi sceleris conscius, semetipsum ac suos excusat. Adhortationem (inquit) ponit, qua necesse habent subinde vellicari Ecclesie omnes: quia occasione perpetuo imminet ^{Hæretici & schismatici Ecclesiam turbantes.} ministri Satanae, ad turbandum Christi regnum. Duobus autem modis turbationem hanc moluntur. Nam aut dissidia somniant, quibus distrahantur animi ab unitate veritatis; aut offensiones suscitāt, quibus ab amore Evangelij alienentur. Illud fit, dum novis & humanis excogitatis dogmatibus dissipatur Dei veritas; hoc, dum varijs artibus odiosa vel contempribilis redditur. Quicumque ergo alterutrum faciunt, eos iubet observari, ne decipiant, ac incautos deprehendant; deinde vitari, quia noxij sunt. Nec abs re attentionem hinc à fidelibus requirit, quia saepe fit nostra socordia vel incuria, ut multum damni Ecclesie inferant pravi nebulones, antequam illis obviam eatur: deinde mira saepe vasificie ad nocendum obrepunt, nisi prudenter considerentur. Hæc hæctenus Calvinus, ut veram Apostoli sententiam & adhortationem explicatius aperiat. Quæ omnia in ipsum maximè Calvinum aliosque hodiè Nouatores quadrare facile ad oculum Lector cerneret, si pro Evangelio (quod inaniter prætexunt Evangelicæ doctrinae sceleratissimi corruptores) Ecclesie Catholice vocem possuisset. Dissidia quippe seminarunt, quibus distrahantur animi ab unitate Ecclesiasticæ doctrinae: & offensiones suscitaverunt, quibus ab amore Ecclesie

Hæc 4. Catho-

Catholica fideles alienentur. Quod vnum Calvinum in his suis commentarijs odiosissimè fatigisse ; dum modò Catholicam doctrinam venenatè corrumpit , suaque impia placita obtrudit , modò Ecclesiam Catholicam & ordines in ea omnes sceleratè traducit; hæc nostra hæctenus Antidota liquidū & perspicuū fecerunt. Certius adhuc & euidentius in Calvinum ceterosque Nouatores hanc Caluini explicationem quadrare lector aduertisset, si illud Apostoli verbū, *Præter doctrinā quā vos didicistis*, in hac sua explicatione similiter illustrasset.

Ecclesiastica traditionis desertio, hæreticæ doctrinæ nota.

Hoc quippe vnū verbū docet, hæreticos & Nouatores hîc designari , qui à recepta, antiqua, generali, & Catholica doctrina fideles abducunt , & à traditione Ecclesiastica pios auellunt. Non enim dicit diffensiones istas & offendicula fieri præter Scripturas, aut præter ea quæ in Scripturis legerant, sed *præter doctrinā* (inquit) *quā didicistis*, ex Apostolica scilicet prædicatione & traditione: quæ & ipsam quoque Scripturā docet. Hæc est autè perpetua Pauli doctrina , perpetuus adhortandi modus: *Si quis euāgelizauerit vobis præterquam quod accepistis, anathema sit*. Rursum: *Quæ didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite*. Adhuc iterum: *Sicut accepistis Iesum Christum, in eo ambulate, confirmati in fide, sicut didicistis*. Adhuc semel: *Tenete traditiones quas didicistis, siue per sermonem, siue per epistolam*. Denique

Gal. 1.

Philip. 4.

Coloss. 2.

2. Thess. 2.

nique ad Timotheum: *Qua audisti à me per 1. Tim. 2. multos testes, hæc commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. Hæc est doctrina Euāgelica de manu in manum per Ecclesiæ Pastores tradita, à qua recedendum non est. Sic & D. Ioannes: Vos quod audistis ab initio, in 1. Ioan. 2. vobis permaneat. Vide Irenæum libro 3. c. 4. Orig. in proœmio librorum de principijs, & multa alia Patrum loca in opere nostro de Princip. fidei, lib. 7. c. 3. Hæc igitur relictæ, reiectæ, atque despectæ Ecclesiasticæ traditionis nota, cognoscendi illi sunt, de quibus hîc Apostolus loquitur, qui dissensiones & offendicula facientes, cauendi ac fugiendi sunt.*

Sed nunc vt Calvinus hanc à se & suis suspicionem amoliat (sibi quippe conscius, dele suiq; similibus ista dici facile intelligebat) attendamus. *Obserua (inquit) sermonem ad eos haberi, qui in pura Dei doctrina instituti erāt. Impium enim & sacrilegum ditortuum est, qui in Christi veritate consentiunt, distrahere. Sed impudens calumnia est, pacis & vnitatis prætextu conspirationem in mendacia & impias doctrinas defendere. Non est ergo cur fucum ex hoc loco faciant Papista ad constandam nobis inuidiam: quia non Euangelium Christi, sed diaboli mendacia, quibus obscuratum hæctenus fuit, impugnamus ac conuelli-mus. Respondeo: Facile quidem Caluino, & cuius alij hæretico, seu nostri seu cuiuscunque temporis, his verborum phaleris suam impietatem palliare. Atqui nullum hîc fu-*

Caluin
euasio, ne
hæreticus
videatur
ab Apo-
stolo no-
tatus.

cum fieri, sed Apostoli verba in te, Calvine, ceterosque horum temporum hæreticos aptissimè quadrare, periphrasis illa Paulina, *Præter doctrinam quam vos didicistis*, luculenter demonstrat. Vos quippe *præter doctrinam quam nos didicimus*, quam maiores nostri his quindecim seculis didicerunt, quam ex maiorum nostrorum Ecclesiæ Christianæ luminum ac Pastorum monumentis haurimus, quam tota hætenus conspicua & nota Christianorum hominum Ecclesia accepit, didicit, tenuit, *dissensiones & offendicula fecistis*. Ad hanc Apostoli periphrasin & circumscriptionem quid Calvinus respondet? Dissimulare penitus nõ potuit. Videamus ergo quid dicat, & an aliquâ elabi queat. Imò (inquit) *cl. è demonstrat Paulus, se non quolibet dissidia sine exceptione damnare, sed quæ orthodoxa fidei consensum dissipant. Ponderum enim subest in verbo, Quam didicistis: quia antequam tunc edocti essent Romani, eos à patris moribus in omnique nisi utis discedere oportuit*. At qui, Calvine, totum pondus quod in illo verbo subest, minimè attigisti, callidè dissimulasti. Quælibet sanè dissidia Paulus sine exceptione non damnat; & illa verè damnat, quæ orthodoxæ fidei consensum dissipant: sed hæc orthodoxam fidem (quam quilibet sibi insanus hæreticus ex Scripturis malè intellectis venditat) circumscribit Apostolus verbo traditionis, & prædicationis, & doctrinæ Ecclesiasticæ. *Quam* (inquit)

vos didicistis: utique ab Ecclesia docente, cui dictum est, *Docete omnes gentes.* Hęc est ergo ^{Mar. 28.} orthodoxa doctrina, cuius consensus dissipari non debet; doctrina quam ab Ecclesia didicimus. Suam enim semper seruat Ecclesiam Deus. Cum illa docente *omnibus diebus* ^{ibidem} *vsque ad consummationem seculi adest Christus:* Ecclesia Pastores dedit ad consummationem ^{Ephes. 4.} *sanctorum, & corroborationem fidelium.* Ut igitur quę dissidia orthodoxę doctrinę consensus dissipat, ideoque cauenda intelligamus, illa nobis doctrina tenenda est, quam ab Ecclesia docente didicimus; illa nobis dissidia cauenda sunt, quę præter doctrinam ab Ecclesia traditam nouitates nescio quas auribus nostris ingerunt. Huiusmodi nouitates, præter doctrinam ab Ecclesia acceptam, quia plurimas introduxit Calvinus, ab illo cauendum & fugiendum esse, veluti à seductore pestilenti, qui *per dulces benedictiones seducit corda simplicium;* per verba mellita ac mollia, serpentina spargit venena; per dogmata carni placentia spiritum piorum extinguit; ex hoc Apostoli loco monemur. Et hoc saluberrimo documento diuinissimam hanc epistolam suam diuinus Apostolus consilio planè diuino conclusit.

*Laus Deo, qui dedit velle, &
dedit perficere.*

